

Anyanyelvi tehetségtábor

A 2018. június 25-től 29-ig tartó esemény a B-A-Z Megyei Pedagógiai Szakszolgálat Kazincbarcikai Tagintézményében került megrendezésre. Hogy mi történt velünk az 5 nap alatt? Nagyvonalakban elmeséljük.

Az első napon megismerkedtünk egymással, miközben rengeteget játszottunk és nevtünk. Ennek részei voltak különféle ismerkedős és nyelvi játékok, majd a nap végén minden csapat egy-egy „beugrós” jelenetet adott elő, miközben dőlünk a nevetéstől.

A második napon ellátogattunk a helyi Médiaközpontba, ahol nagyon sok érdekességet tudtunk meg a műsorkészítésről, sőt még egy élő adásnak is részesei lehettünk! Ugyanitt a Kolor újság készítéséről is részletesen tájékoztattak, miközben az ottani dolgozóktól (*Bodó József és Zele Tímea*) minden kérdésünkre kimerítő válaszokat kaptunk. De ők is adtak számunkra újságírással kapcsolatos feladatokat, melyeket a tábor hátralévő idejében próbálunk majd megoldani. Visszatérve ebéd után a csapatokkal gyümölcskeresőt játszottunk a parkban. Délután pedig már ötleteket kezdtünk gyűjteni arról, hogyan épüljön fel saját készítésű újságunk, amibe a kapott feladatokat is beleilleszhetnénk.

Harmadik napunkon is folytattuk az újságírást. Délelőtt nagyon sokat fényképeztünk a városban az újsághoz, amik közül általunk kiválasztásra kerültek a legsikeresebbek. A délután során ellátogatott hozzánk a polgármester Úr, Szitka Péter is, aki nagyon sokat mesélt nekünk Kazincbarcikáról, a színes városról. Másik interjúalanyunkat, Heidrich Zsolt kulturális menedzsert jelenlétének hiányában telefonon faggattuk a nyári programokról, a szervezés esetleges nehézségeiről.

A negyedik napon sikeresen befejeztük az újságot, ami minden csapatnak nagyon jól sikerült. Jó érzés volt kézbe venni azt az írományt, melynek minden cikkét és rajzát mi magunk készítettük!

Az ötödik, utolsó napon közösen szavaztunk arról, hogy a Médiaközpont dolgozóitól kapott feladatok megoldása közül melyek a legsikeresebbek, mert ezek majd a Kolor újságba is bekerülhetnek. Ezután ismét sokat játszottunk, majd a délután során elbúcsúztunk egymástól.

Nagyon jó emlék marad számomra ez a tábor.

Írta: Szabó Gabriella (11 éves)

GYEREKSZÁJ

Egy alkalommal a csapatunk közössége leszavazta Orsi (9 éves) ötletét, mire ő hisztizni kezdett. Erre Zsanett (szintén 9 éves) így „tette helyre”:

- Orsi! Nem mindig az van az életben, amit te akarsz! Ezt meg kell tanulnod, ilyen az élet!

Az 1-es csapat színes egyéniségei:

Kovács Nóra (10 éves):
"Ez a tábor nagyon jó élmény volt. Legjobban a Média-központlátogatás tetszett. Sok információt tudhatunk meg. Kár hogy vége, hiányozni fog a tábor."

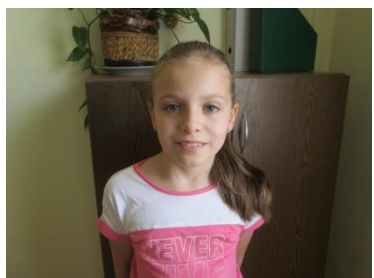
Csizsáki Áron 9 éves
Nagyon tetszett a tábor, sok új barátot szerettem. Sokat fogyaszthunk és voltunk a játszótéren. Hiányozni fog a tábor, de mindenkinek ajánlom!

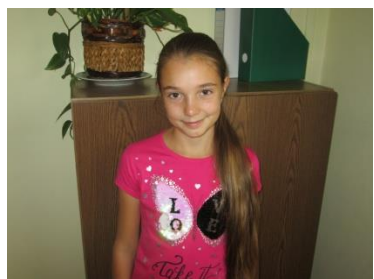
Szomlói Zsanett (10 éves)
Az tetszett a tehetség táborban, hogy sok új barátot szerettem. Nagyon jó volt a tábor.

Turai Marcell vagyok, 10 éves
Nagyon jó ez a tábor, sokat játszottunk megismerkedtünk. Nekem a játszótéren való simabőrös, meg a fagyis tetszett legjobban. Mindenkinél ajánlom a tábor.

Verecs Orsolya (9 éves):
Köszönöm, hogy lehetőséget kaptam erre a szuper táborra. Az tetszett legjobban, hogy nem vesszünk össze!

Szabó Gabriella vagyok (11 éves)
Nekem a táborban az tetszett, hogy sok új barátot szerettem és sok jó játékot játszottunk és nagyon jó feladatok voltak.

Mentoraink, akik aktívan végigkísérték az ötnapi munkánkat:

Kerekes Zita és Szitka Orsolya

Ön tudta?
A szobrok híres embereket
ábrázolnak.
Ezek az emberek nagyon
tehetségesek voltak
valamiben, például festők, írók,
költők voltak, vagy emléket
állítanak fontos eseményeknek.

A TÖMEGTÁJÉKOZTATÁSI ESZKÖZÖK TÉRHÓDÍTÁSA HAZÁNKBAN

A legrégebbi múltra az **újság, a sajtó** tekinthet vissza.

Nehezen elképzelhető, mégis igaz, hogy már az 1780-as évektől jelent meg magyar nyelvű sajtóanyag, ami akkor még nagyon cenzúrázott volt, az ország vezetés érdekeinek megfelelően. Majd 1848-ban kivívták a sajtószabadságot, ami nagy lendületet vitt az újságok és hírlapok születésébe, terjesztésébe, de sajnos, annak leverése ezt a folyamatot megakasztotta, és ismét erősen cenzúrázták a lapokat. A 20. század második felében újra egyre több és színesebb folyóiratok kerültek az utcára és az olvasókhoz, egészen addig, amíg a 2010-es évektől az online hírlapok szinte teljesen háttérbe szorították az írott sajtót.

Az újságok megjelenéséhez képest sokkal „fiatalabb” a **rádiózás és a televíziózás** története, ugyanis 1957-re tehető Magyarországon a Magyar Rádió és Televízió első műsoradása. Színes adást 1969-ben sugároztak első alkalommal a tévében, amivel erősen gyarapodott a televíziót néző emberek száma.

Az **internet** megjelenése 1991-re tehető hazánkban, azóta töretlen a népszerűsége, és vitathatatlan a felhasználói táborának folyamatos növekedése. Az idő múlásával aztán megjelentek az első okostelefonok, amik a mai napig jelen vannak életünkben, és rohamosan fejlődnek.

Mi gyerekek manapság nagyon ritkán olvasunk újságot, egyre ritkábban nézzünk már TV-t is, leggyakrabban a telefont és a számítógépet használjuk, ami károsítja a látást is és nem igazán tud pihenni az agyunk.

Írták: Kerekes Zita és Kovács Nóra (10 éves), forrás: Wikipédia

GYEREKSZÁJ (2)

Amikor a csapat az újságot szerkesztette, Áron fő szórakozása az volt, hogy miközben rajzolt, egyfolytában Zsanit piszkálta, kritizálta az ő rajza miatt.

- Az enyém sokkal szebb, mint a tiéd! Te úgysem tudsz olyan szépet rajzolni, de még jövőre, meg azután sem fogsz utolérni engem!

Zsanett egy ideig szó nélkül hallgatta, majd nála is elszakadt a cérna:

- Beszöltél nekem, kicsi csíra?!

VÁROSUNK BEMUTATÁSA

A Médiaközpontban kapott egyik feladatunk az volt, hogy mutassuk be városunkat egy barátunknak, ismerősünknek, vagyis milyen látnivalókra, nevezetességekre hívnánk fel a figyelmét. Miután ötleteltünk, arra jutottunk, hogy ki lenne erre a feladatra alkalmasabb, mint a város polgármestere, Szitka Péter.

- Polgármester Úr, honnan jött a színes város ötlete?
- Körülbelül öt évvel ezelőtt kezdtünk el foglalkozni a színes város ötletével. Célunk az volt, hogy az ide érkezőknek a várost egy „jelzővel” be tudjuk mutatni. A városban sok sportban, kultúrában, tudományokban tehetséges ember él, mi pedig mindenkit szeretnénk volna megmutatni országnak, világnak. Innen jött az ötlet, hogy nemcsak egy területet, „egy színt” birtoklunk, hanem Kazincbarcika olyan, akár egy színskála. Így lettünk a színek városa, vagyis Kolorcity.
- Honnan jött az unikornis ötlete? Miért ez vált a város jelképévé?
- Amikor a színes városról meghoztuk a döntést, hogy ezt szeretnénk népszerűsíteni, akkor ennek kellett egy jelkép. A kazincbarcikai régi címerben látható egy oroszlán és egy unikornis, ők fogják közre a pajzsot. Az unikornis tehát kötődik a városhoz, a gyerekeknek is szerethető, valamint felnőtteknek is érdekes, jelentéssel bíró állat lehet. Szőke Gábor Miklós szobrász a kérésünkre alkotta meg ezt a szobrot, amely a körforgalom közepén található.
- Milyen fejlesztések várhatóak a városban?
- A gyerekeknek, elsősorban ami a legjobban fog tetszeni, az a Fő téren épülő játszótér, ami két részből fog állni: az egyik a 6-12 év körüli gyermekeknek alkalmas vár, ahol kedvükre mászhatnak, ugrálhatnak, a másik pedig a kisebb korosztálynak való lesz. A sportolni vágyókat pedig fitnesseszközök várják majd. Tervben van még a Városháza közelében egy vízi játék, továbbá egy sportkomplexum (uszoda, jégcsarnok) létrehozása is.
- Mi alapján dől el, hogy melyik házfalra, milyen festmény kerül fel?
- Van egy szűkebb művészeti csoport, ők döntenek el a beküldött pályázatok alapján, mi kerülhet fel egy adott házfalra. Sok szempontot vesznek figyelembe, például azt, hogy mennyire jellemzi a várost az adott téma, illetve mennyire megvalósítható az adott festmény. Azt, hogy melyik házfalra kerüljön, arra jelentkezhetnek a társasházak. Kezdetben nehezen indult el ez, azonban ma már egyre többen kérik, így már szelektálni kell őket, hogy melyek a legalkalmasabbak rá.
- Melyik látványosságot tartja a legszebbnek Kazincbarcikán?
- Most az unikornist mondanám a város szívében, de mindegyik valami miatt közel áll a szívemhez. Kérdeztek meg egy év múlva, az új tervek tudatában akkor már lehet, hogy valamelyik újdonságot választom majd kedvencemnek.

ILYEN IS VAN...

„Születésem óta manók vannak a fejemben. Olyan régóta velem vannak, hogy el is neveztem őket. Egyikük, Peti mindig verekedésbe szokott keverni engem, Géza mindig csak gépezni szeretne, Pista is rossz útra próbál vezetni az Ördög nevű pedig mintha belülről kalapáccsal ütné a fejemet, az agyamat. De szerencsére van egy jó manóm is, Gáspár, aki törekszik megállítani a 4 gonosz kis manócskát. Neki köszönhetem, hogy a tanév végén a magatartásom 4-es lett, és nem 1-es, 2-es vagy 3-as.”

Marci (10 éves)